

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ L—

Naročna se pošilja
upravnemu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 47.

V Mariboru, dne 21. novembra 1901.

Posemzni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Zadnje kmetske pravice v nevarnosti.

V političnih krogih se trdovratno vzdržuje govorica, da bo dobil kmetskim pravicam smrtnonevarni predlog Stallnerjev o okrajnih zastopih, ki ga je sprejel naš nemški deželni zbor, najviše potrjenje. Vlada bo baje priporočila predlog v potrjenje, da si s tem zagotovi naklonjenost in glasove nemških nacionalcev, katere vodi nemško-štajerski poslanec dr. Dersata. Torej iz političnih razlogov in ne iz ozira na blagor ljudstva bo Stallnerjev predlog postal pravomočna postava.

Kaj namerava Stallnerjev predlog o okrajnih zastopih? Po njem se bo postavno določilo, da se tudi hišnorazredni davek upošteva pri določitvi, v kateri skupini se kdo udeležuje volitev v okrajne zastope. Volilci v okrajne zastope so namreč razdeljeni v štiri skupine, katerih vsaka voli eno četrtniko zastopnikov. V prvi skupini volijo veleposestniki, ki plačujejo na leto vsaj 60 gld. davka; v drugi skupini volijo tovarnarji, veliki trgovci in sploh taki podjetniki, ki plačajo vsaj 60 gld. direktnega davka od svojega podjetja; v tretji skupini volijo mesta in trgi; v četrti pa kmetske občine.

Stallnerjev predlog meri naravnost na to, da se v zame kmetom vsaka moč v okrajnih zastopih. Ako se namreč hišnorazredni davek prišteje k zemljiskemu davku, potem bode ogromno število tržanov in meščanov smelo voliti tudi v skupini veleposestnikov. V tej skupini so dosedaj še mnogokje imeli kmetje večino, ako pa Stall-

nerjev predlog postane postava, je ne bodo nikjer in nikdar več imeli. Potem bodo kmetje imeli samo eno četrtniko zastopnikov v okrajnih zastopih, namreč iz skupine kmetskih občin, tri četrtninke pa tržani in meščani. V okrajnih zastopih bodo torej odločevali le meščani in tržani.

Stallnerjev predlog hoče torej v zeti kmetom vse pravice, ki so jih sedaj imeli v okrajnih zastopih. Ta hoče na večne čase spraviti naše kmetje pod nadvlado meščanov in tržanov. Naši kmetje bodo postali v okrajnih zastopih sužnji meščanov in tržanov. Ne bodo si mogli pomagati, ker ne bodo imeli nikdar več večine. Če jih bodo meščani in tržani tepli z bičem, poljubljati še bodo morali pokorno ta bič. Godilo se jim bo kakor za grajskih dob, ko so se morali dati od valpetov krvavo bičati, zraven pa molčati.

Okrajni šolski svet se sestavlja iz okrajnega zastopa. Po Stallnerjevem predlogu bodo imeli v okrajnih šolskih skupinah večino tržani in meščani. Ti bodo zapovedovali kmetom, naj zidajo šole, kmetje bodo morali ubogati in plačevati. Ti bodo nastavljali kmetom učitelje po svoji volji, kmetje bodo morali molčati in plačevati.

Sploh lepi časi se obetajo, ko pridejo kmetje potom okrajnih zastopov pod jerobstvo meščanov in tržanov. Zastopniki iz trgov in mest bodo nadzorovali občinska gospodarstva na kmetih, dovoljevali bodo milostno visočino, v kateri smejo kmetske občine pobirati doklade, dovoljevali ali zabanjevali bodo nakup oziroma prodajo ob-

činskih posestev, dajali bodo kmetskim županom ukaze, nalagali jim globe, z eno besedo, kmet in njegova uprava stala bosta pod vednim nadzorstvom meščanov in tržanov.

Tako bodočnost nam obeta Stallnerjev predlog, ako postane postava. Toda sedaj še ni postal in kmetje še lahko ugovarjajo, da sploh kedaj postane. Svoje ugovore pa naj pošiljajo našim državnim poslancem, o katerih z vso gotovostjo pričakujemo, da bodo z vsemi močmi delovali na to, da Stallnerjev predlog nikdar ne postane postava. Ta predlog je skrajno krivičen kmetskim koristim, krivica pa ne sme postati postava!

Sleparija z našim vinom.

Letos je bila Spodnja Štajerska dokaj bogato blagoslovjena z vinom. Marsikateremu vinogradniku se je ob trgtavi zasmajalo srce od zadovoljnosti, češ, letos si bom nekoliko opomogel. Toda varal se je. Velika večina štajerskih vin še leži nedotaknjena po kleteh. Naša vina se ne morejo prodati, in če se prodajo, morajo se dati malodane zastonj. Vkljub temu pa opazimo, da se po gostilnah na Štajerskem in sosednih deželah točijo naša spodnještajerska vina kar na škafe. Kakor žolne pijejo veseli pivci daleč okrog letosnjega Ljutomeržana, Jeruzalemčana, Framčana, Ritoznojčana, Zavrčana in druga dobra vina. V ljutomerskem, haloškem in slovenje-bistriškem okraju pa še se nahaja skoraj vse vino doma. Kako to?

Še več ko pri nas se je pridelalo letos vina v Italiji in Dalmaciji. V južnih krajih

Listek.

Nedolžno obsojen.

Resnična povest. — Spisal L. Heitzer.

(Dalje.)

«Gospodje porotniki, nikoli mi še ni služba branitelja v zavarovanje nedolžnosti toliko težkoče pripravljala, ko ravno v tem trenutku. V moji notranjosti živi gotovo prepričanje, da je ta gospod nedolžen na hudodelstvu, katerega ga dolžijo. Toda jaz ne morem te trditve dokazati, ker mi zatoženec, kakor tudi visokemu sodišču, ničesar o dogodku ne pove. Zato ne morem drugega, ko vam gospodje porotniki, klicati: Ta duhovnik je nedolžen, zato ker takega hudodelstva niti zmožen ni. Kdo in kaj pa je zatoženec? Katoliški duhovnik, čisto napolnjen z dolžnostmi svojega visokega poklica. Njega ne vleče ne čast, ne veljava na svetu. Njegova skrb, njegov trud je za uboge, bolnike, zaušene, ki so bili izročeni oskrbovanju usmiljenih sester v bolnici. V tej hiši trpljenja hodil je vsak dan neutrudljivo od ene bolniške postelje do druge, ubožcem blagoslov in tolažbo deleč. Ali s tem se neutrudljivi duhovnik ni zadovoljil. Iskal je ubožta v najrevnejših kotičkih, v najvišjih poslopjih, in tamkaj

ni le v dušnih bridkostih, ampak tudi v telesnih zapuščenostih tolažbo in pomoč delil. Kar mu je preostajalo od slabih dohodkov, je nosil v stanovanja revčekov, da bi njih ubožstvo pokrival. Zakaj niste takih oseb klicali za priče, ki bi o njegovi nesebičnosti govorili bolje kot jaz. In tak nesebičen človek se obdolžuje hudodelstva, ki se more razložiti le s sebičnostjo. Kakšne dokaze ste prinesli za njegovo krivdo. Najtehtnejšega pričevanja Patrika Bellinija ne preziram. Toda nikdo ni videl, da bi bil gospod Karner tisto vsoto vzel. Le slutiti se more. Se li sme iz slutnje o dozdaj neomadeževanem možu, vestnem, nesebičnem duhovniku sodba izreči in ga za celo živiljenje nesrečnega storiti, ko samo navideznost obsojuje. Gospod sodnik je našel priznanje v molčečnosti. Jaz nisem katolik; toda vem, da katoliški duhovnik s sveto prisojo tudi obljubi, da ne bo v nobenem oziru, tudi v nevarnosti živiljenje zgubiti, razodel, kar mu je bilo pri spovedi povedano. In kaj ko bi bil pokojnik zatožencu zgubljeni svoto izročil v katerikoli namen, katerega bi mu bil naznanil pod pečatom spovedne molčečnosti? Ne govoril li vstrajno molčanje zatožencevo za tako misel? Nočem se te točke bolj poprijeti; zakaj sami vidite, kako zatoženec braneč se roke proti meni steguje, kakor bi čutil že s temi besedami

oskrunjeno svetišče svoje vere. Tudi zaradi tega hočem stvar opustiti, ker bi na tak način padla senca na spomin moža, ki se je ločil iz sveta kot poštenjak. Tiste pa, ki so zatoženca obdolžili tativine, rotim, naj nobenega pripomočka ne opustijo, da svoje stransko v temo vržejo luč. Vas pa, gospodje porotniki, vprašam: Morete li črez moža, ki je dozdaj povsod kazal neomadeževan značaj, izgovoriti besedo «kriv» vsled same nevideznosti. Ne vprašujte v tem slučaju le razuma, vprašajte tudi srce, ono bo zatoženca oprostilo.

XIII.

V Patriku se je med zadnjim delom zagovarjanja pokazala znatna spremena. Slišal je iz besedij odvetnikovih sumničenje pokojnega očeta, kakor bi bil duhovniku v spovedi kaj priporočil, kar bi moglo biti v zvezi z izgubo denarja. Ta misel je pometla ves dvom o krivdi zatoženčevi. Oče je morebiti od sina zahteval vsoto denarja, da bi storjeno krivico po duhovniku popravil. Ne, nikoli. Že je skočil kvišku, da bi to sumničenje zavrnil. Toda do tega ni prišel; kajti sodnik se je zopet vzdignil, da bi odgovoril zagovornikovemu govoru. Ta je namreč na porotnike vplival, in morebiti bi bila obsodba ugodna zatožencu, ako bi bil sodnik vprašal že zdaj po krivem

stane obdelovanje vinogradov manj nego pri nas, vinogradi sami so tudi bolj rodovitni, zato so vina na jugu po ceni. S temi ce-nimi vini se preskrbijo nekateri vinski trgovci v obilici, jih zmesajo z našimi ter jih prilagodijo našemu okusu. Na ta način prihajajo potem Ljutomeržani, Zavrčani itd. v naše gostilne. Naš vinogradnik pa ne more spraviti svojih vin v denar.

Vsled tega je nastalo med našimi vinogradniki zahtevanje, da se postavno zavaruje dobro ime naših spodnještajerskih vin. Poslanec Žičkar je stvar zanesel že tudi pred državnim zbor ter tamkaj s svojimi tovariši stavljal dne 12. nov. sledenči za vinogradnike velevažen predlog:

Znano je in se je tudi na shodih vinogradnikov razpravljalo, da nepošteni vinski trgovci nakupijo izven domovine velikanske množine ceni vin, a jih potem pod imeni: Ljutomeržan, Turski vrh, Haložan i. t. d. prodajajo na Gorenje Štajersko, Koroško, Dunaj itd. S tem se dela domaćim vinogradnikom nepreračunljiva škoda. Svojih pristnih vin ali ne morejo prodati ali pa le tako težko za pasje cene; zraven pa trpi tudi dobro ime pristnih vin, in občinstvo se s tako sleparijo goljufa. Če tukaj ne pride postava na pomoč, se bodo vinogradniki uničili, čeravno so si sedaj že mnogokrat po trtni uši upoštevane vinograde z velikanskimi žrtvami na novo nasadili. Vinogradniki nujno potrebujejo postavnega varstva nasproti tako nepoštemenu tekmovalju; postava o varstvu znaklji se mora raztegniti tudi na vinske pridelke. Noben vinski trgovec, noben gostilničar ne sme imeti pravice, da bi prodajal vino, ki ga je kupil na Ogerskem ali kje drugod po sramotno nizki ceni, pod imeni: Ljutomeržan, Haložan, Pikerčan itd., ampak mora vino prodajati pod imenom kraja, kjer ga je kupil ali pa ga naznamovati kot pomešano vino.

Zato stavljo poslanci naslednji predlog: Visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se pozivlje, da kar najhitreje predloži zbornici poslancev postavo v varstvo domaćih vin!

Našim državnim poslancem, posebej g. Žičkarju, bodo štajerski vinogradniki gotovo hvaležni, da so to zadevo spravili tudi pred državnim zborom. Naj gospodje poslanci sedaj tudi skrbijo, da se res kmalu izda postava v varstvo naših domaćih vin!

Državni zbor.

Cesar o poslovnom redu.

Ker se zbornica peča vedno le z nujnimi predlogi, ki se še vedno vlagajo drug za drugim in mora zaostati debata o važnih gospodarskih zadevah, je segel presvitli cesar sam vmes, da se spremeni ta neprijetni položaj. Že mesec dni je zbran državni zbor, a ni še prav nič sklenil, če vzamemo državno podporo, katera se je dovolila krajem, ki trpijo silo vsled toče in povodnji. Sprejel je cesar te dni državne poslance: Kaiserja od nemške narodne stranke, Poljaka Gnie-

in nekrivem. Odgovor sodnikov se je glasil: «Gospod zagovornik je rabil jako kočljiv posloček, da bi svojega varovanca očistil, ko je na spovedno molčečnost spominjal. Po-sredno je izrekel zoper mrtveca sum, katerega se ne more ubraniti, sum, za katerega nima dokaza. Da pa spomin pokojnega bankirja Bellinija častim, zapovem zatožencu, naj ponovi, kar je sinoma pokojnik povедal, ko je sobo zapustil.»

Vsi navzočniki so radovedno pogledali duhovnika. Ta je vstal in z zvonkim glasom brez strahu rekel: «Gospod Bellini mi je rekel, potem ko je bilo opravljeno sv. opravilo, naj bi sinoma priporočal kako ustanovo za sirote irskih izseljencev. Jaz sem to storil in sinoma svoje moči obljudil pri izvrševanju tega plemenitega dela.» — «Gospod zagovornik je povzročil, da pride to v javnost», nadaljeval je sodnik, «Bellinijeva želja je bila, naj bi se ime njegovo pri ustanovi ne imenovalo. Zdaj pa smo bili k temu prisiljeni, da bi spomin pokojnikov varovali suma. Vprašam torej zatoženca še enkrat: Ste imenovanih 20.000 dolarjev za sirotiščno ustanovo vzeli?» — «Ustanovo naj bi pokojnikova sinova v njegovem imenu začela!» «Ste v ta namen denar od umirajočega prejeli, ali iz pisalnice vzeli?»

«Ne», je bil odgovor duhovnikov. «Ste

woca in Rumuna Wassilko. Proti vsem trem poslancem je izrazil cesar željo po spre-membi poslovnega reda. Iz besed cesarjevih se pa sklepa, da, če zbornica sama ne spre-menii poslovnega reda, se utegne to zgoditi od zgoraj, ali se bo pa razpustil državni zbor. O tem zadnjem slučaju se je čitalo tudi v dunajskih časnikih. Z razpustom se-danjega državnega zabora in z novimi volit-vami bo vlada pač malo pridobila, ker se bo vedno še našlo dovolj poslancev v novem državnem zboru, ki bodo, če se pridrži zdajšnji poslovni red, lahko vlagali nujne predloge in s tem ovirali redno delovanje zbornice, ka-kor je »Slov. Gosp.« to zadnjič razložil.

Slovensko vseučilišče.

Med nujnimi, zares potrebnimi predlogi se nahaja razgovor o slovenskem vseučilišču v Ljubljani. Ker se ne ve, kedaj bo še konec debate o redovnikih, je tudi težko določiti, kedaj se začne razgovor o tem najvišjem učnem zavodu za Slovence. Gotovo je, da bodo ta predlog podpirali Čehi in Rusini. O Poljakih se pa to še danes ne more trditi. Poljski klub se je o tej stvari posvetoval, toda ni sklenil ničesar.

Nova vseučilišča.

Ko so dobili Lahi nekako zagotovilo od vlade, da se ugodi njihovi zahtevi po vse-učilišču, so takoj slovenski poslanci svojo že večkrat ponovljeno zahtevo zopet ponovili. Zglasili pa so se tudi Čehi, ki sicer že imajo svoje češko vseučilišče v Pragi ter zahtevali še jedno visoko solo v Brnu: liberalni Nemci, ki imajo že zdaj več vseučilišč, kakor jih potrebujejo, zahtevajo še jedno vseučilišče v Salzburgu nasproti katoliškemu, ki se ima tamkaj ustanoviti; enako so 19. novembra vložili Rusini nujni predlog, naj se tudi ustanovi za-nje rusinsko vseučilišče. Torej se kar naenkrat zahteva ustanovitev štirih novih vseučilišč.

Proračunski odsek.

Odsek, ki se peča z državnim proraču-nom za l. 1902, se izogiblje razprave o dis-pozicijskem zakladu, o katerem je »Slovenski Gospodar« pisal zadnjič. V razpravi ima sedaj zahteve trgovinskega ministerstva. Pri tej priložnosti je omenjal slovenski posl. Povše, da je italijanski minister v javni seji laškega parlamenta obljudil, da ostane pogodba med Avstrijo in Laško tudi v prihodnjem ugodna za Lahe, da bodo mogli tako kakor zdaj svoje vino uvaževati v Avstrijo. Minister je molčal pri teh besedah. Neverjetno, da bi se drznila avstrijska vlada skleniti zdaj, ko je naš dr-

vsoto v dar dobili?» Zatoženec je sedel in molčal. «Morebiti kot odškodnino za usta-novno oskrbljenje?»

Zatoženec je zopet vstal: «Niti mi je kdo darilo ponujal, niti sem ga vzel.» «Iz katerega vzroka pa ste denar vzeli iz pisal-nice?» povzel je besedo predsednik sodišča. «Gospod predsednik, jaz vam morem le od-govoriti: Jaz nisem tat. Če mi gospodje poročniki ne morejo verjeti, potem hočem nji-hovo obsodbo mirno sprejeti. Prosim, končajte to duševno mučenje!»

«Duševno mučenje? Vsekakor verujem, da se duševno mučite, ko čutite dušo težečo krivdo», reče predsednik hladno. «Zagovornik je malo več jasnosti spravil v zadevo. Vi ste prejeli ovih 20.000 dolarjev za ustanovo, a mislili, sinova ne vesta ničesar o vsoti v pi-salnici in bosta še večjo vsoto priložila. Zato ste denar obdržali in ga kmalu na potovanju v varnost spravili. Iz katerega drugega vzroka bi bili sicer v civilni obleki potovali? Pri-znajte vendar kaj splošnega; svetujem vam, če si nočete vse postavne strogosti nakopati na glavo!»

Zatoženec je sedel in molčal; vedel je, nesreča je prišla črez njega in odvrniti je ni mogel. Porotniki so se odstranili, da se pomenijo; ko se vrnejo v sobano, naznani je načelnik obsodbo: «Kriv velike tatvine

zavni zbor sklenil, da se ima prejšna visoka carina za italijanska vina zopet vpeljati, na škodo avstrijskim vinogradnikom tako škodljivo pogodbo.

Davek na železnične vožne karte.

Davčni odsek se je pečal s postavnim predlogom finančnega ministerstva, vsled ka-terega se obdačijo železnične vožne karte. Minister se zanaša na ta davek, ki bi mu nesel 11 milijonov kron, da zamore pokriti državni primanjklej, če cesar potrdi postave o odpravi državnih mitnic, da more zboljšati gmotni položaj diurnistov itd. Pri tej razpravi je izjavil vsled sklepa slovanskega centra, ud davčnega odseka g. Povše, da bi utegnil on glasovati za to postavo le ta-krat, če se obdačijo vožne karte prvega in drugega razreda, da se pa tretji razred o prosti tega daska. Po naših južnih deželah vozi južna železnica, ki ima že tako neprimerno visoke vozne tarife. Kmetski, de-lavski in obrtni stan, ki se vozi v tretjem razredu, bi bil prehudo prizadet vsled tega novega daska. — Izvolil se je podosek, ka-terega ud je tudi gosp. Povše, ki ima dalje prestudirati to stvar.

§ 14.

Bralci »Slov. Gospodarja« se spominjajo na ta paragraf, s katerim si more vlada pomagati v nujni sili, če ni zbran državni zbor. Od leta 1897 sem je vlada s pomočjo tega paragrafa določala dohodke in stroške za državo, ko se ni hotel državni zbor pečati ob času obstrukcije s to najvažnejšo zadevo. Mnoge stranke državnega zabora so pa proti temu paragrfu. Izvolil se je odsek, ki se ima pečati s to zadevo. Ta je izvolil pod-odsek, ki je sklenil s 4 proti 2 glasoma, da se ima § 14 prečrtati. Recimo, da se ta paragraf res opusti in da državni zbor ne privoli pobiranje davkov, potem davkov tudi plačevati ne bo treba. Na Ogerskem se je to res pripetilo pred par leti. Vsled obstruk-cije v tamošnjem državnem zboru se ni mogel ob pravem času skleniti državni zbor in vlada ni iztirjavala davkov.

Nujni predlog za poplavljence v Savinjski dolini.

Savinja in njeni pritoki so napravili veliko škodo zadnje dni. Vsled tega sta poslance Berks in Žičkar s tovariši vložila dne 19. novembra nujni predlog, v katerem se pozivlja vlada, naj pride na pomoč siromakom, ki so trpeli hudo škodo.

Razprava o francozkih redovnikih.

Proti redovnikom, osobito proti jezuitom, pa tudi proti papežu in katoliški cerkvi

brez opravičujočih okolščin!» Predsednik je s hladno strogostjo obsodbo izgovoril: Deset let ječe in odvzema državljanških častnih pravic za 5 let.

Zadnja beseda še ni odzvenela, ko se je začul od zatožbne klopi glasen vik — potem zamolkel padaž: Nedolžnega obsojenca so odnesli iz sobane v njegovo celico.

XIV.

Dve leti sta pretekli po opisanih dogod-kih. Paul Karner je sedel in ječi kot kaznjenc. Nikdo ni spoznal v njem duhovnika. V ni-čemur se ni ločil od drugih sojetnikov. V paznikovih očeh ni bil duhovnik nič več ko ena številka kakor drugi. Oblečen je bil v jetniško obleko in je moral vsak dan odlo-čeno mu delo opraviti. Sv. maše še celo ob nedeljah ni smel darovati; med sv. mašo je sedel med ostalimi jetniki, in nikdo ni vedel, kako ga je v takih trenutkih vleklo srce k oltarju, njega, duhovnika, ki je moral kaznen trpeti, katere se ni krivega čutil. Dasi še ni imel štirideset let, je bila njegova glava že jako osivela. Kolikokrat ga je bolela glava od premišljevanja! Ali to ponižanje, zguba prostosti, težko delo in bridko pomanjkanje — vse to mu še ni delalo največ bridkostij; kajti v ponižnosti in pomanjkanju je itak postal že podoben Gospodu in Zveličarju.

sploh, je v seji 19. novembra, ko se je znana razprava nadaljevala, strastno ropotal blizu 2 uri socijalni demokrat Schuhmeier. Govoril pa je k praznim klopm; še lastni somišljeniki ga niso marali poslušati. Enako nevarno je udrihal po katoliški cerkvi češki mokrač Klofač. Vsem predgovornikom je pa odgovarjal v imenu katoliških Čehov, Slovencev in Rusinov, ki so združeni v slovanskem centru, moravski poslanec, odvetnik dr. Hruban. Njegove možate besede so vzbudili največjo pozornost. Katoliški poslanci so mu živahno pritrjevali — liberalni glasno ugovarjali. Dokazal je, da vse zdajšnje gibanje proti francoskim redovnikom ni nič drugega, kakor: zatrepi katoliško cerkev in priklopiti Avstrijo Prusom. Zato je pa tudi brez števila poslanec po končanem govoru častitalo dr. Hrubanu, med njimi tudi krščanski socijalci. Za dr. Hrubanom je govoril proti redovnikom še dr. Gross, potem pa je poskušal nekako pomiriti razburjene duhove naučni minister dr. Hartel. Rekel je, da niso redovniki v tolikem številu naseljeni v Avstriji, da bi bila njihova posestva v nevarnosti. Brez števila govornikov je že vpisanih za in proti. Proti redovnikom bo govoril tudi dr. Tavčar.

V varstvo vinorejstva.

Več občin iz Haloz je poslalo poslancu Žičkarju peticijo na državni zbor, na kateri je podpisanih 50 vinogradnikov, da se varuje domače vinarstvo, ker sicer propadejo vinogradniki. Enaka prošnja se bo predložila tudi gospodki zbornici.

Politični ogled.

Naša rešitev. Ljubljanski list »Slovenec« je v jedni zadnjih številk razpravljal, kako ljuto se sedanje čase zaganjajo v južne Slovane Nemci, Italijani in Mažari. Na vsaki način nas hočejo pozobati. In potem se vpraša dalje: «Kaj moremo storiti proti temu? Edino, kar nam preostaja, je organizacija ljudstva. Na »razumništvo« se ne moremo zanašati, saj je poznamo. Hrvatje imajo vseučilišče, imajo akademijo, imajo galerije, imajo srednje šole, in kaj jim to

Kar ga je najbolj bolelo, je bila misel, da ne more pri nikomur najti tolažbe. Saj ni smel niti s spovednikom govoriti o svoji nesreči, ne da bi prelomil tisti pečat, katerega nemadeževano ohraniti je obljubil. O kolikrat se mu je bližal skušnjavec, ki je njegov ponos vzbujal proti globokemu poniževanju, njegov nagon za prostost proti izgubi prostosti, njegovo hrepenenje po tolažbi proti duševni osamelosti. Vso odločnost svoje močne narave, svojo od srčne udanosti oživljeno dušo je porabil v to, da bi prišel do zmage.

Mislite si človeka, ki je dozdaj z duševnimi močmi in srčno udanostjo deloval in v tem delu sladkega zadovoljstva iskal in ga našel, kako sedi samoten v celici in kako z rokami slamo veže in plete v preproge. Kolikrat mu je šepetal skušnjavec v teh samotnih urah v uho: »Vrži vendar ta jarem sramote raz sebe. Oprosti se ovsodbe, ko tvoje od Boga ti izročene moči ginevajo, svet pa mōž toliko potrebuje. Le jedna beseda, jedno ime zadostuje. S tem še ne izdaš spovednega zaupanja, kdo drugi te bo oprostil, mučenik duhovniških dolžnosti boš; celi svet bo gledal na te in tvoje ime občudovaje imenoval. Se ne pregrešiš na sebi samem in na službi, ki si se ji posvetil, ako se za celih deset let obsodiš k tej nedelavnosti. Pomisli, deset, deset dolgih let. Boš jih preživel? In ako tvoje zdravje premaga vse trpljenje in zopet prostost dosežeš, ne ostaneš potem izgnanec, hudodelnik, katerega celo službeni tovariši zaničujejo in katerega si ne bodo upali v svoje družbe sprejemati?»

(Dalje sledi.)

pomaga za politični boj? Bolj so tlačeni, bolj so ponižani, kakor mi ubogi Slovenci, ki nimamo nič drugega, kakor kmete, delavce in kapelane. A ti naši ljudje se drže krepko in imajo zavednost in moštvo. To nas drži, in edino le v organizaciji pripristega naroda je naša rešitev. Jedro ljudstva moramo ohraniti krepko in zdravo, poučevati ga moramo, družiti v gospodarskih in političnih društvih, in neprestano poučevati. Potem lahko gre čez nas burjatujih navalov. Odbila nam bo veje, ki štrle visoko v zrak, a deblo naroda bo ostalo in poganjalo vedno nove, sveže mladike.»

Shod avstrijskih vinogradnikov se bo obhajal v Kremsu na Niže Avstrijskem meseca septembra prihodnjega leta. Zraven bo tudi razstava vinogradniškega in kletarskega orodja.

Sodba o naših sodiščih. »Spodnještajerski Slovenci ne morejo stopiti v sodno dvorano s pomirljivim čuvstvom popolnega zaupanja, temveč le s posebnim strahom in trepetom. Ker edno je gotovo. Četudi jim ni treba udajati se strahu glede stvarne razsodbe njihove zadeve, ali če so povabljeni le kakor priče in nimajo na izidu pravde nikakšnega zanimanja, vendar ne bodo zapustili sodne dvorane brez mnogih občutnih žaljenj, ki so jih pretrpeli na svojem narodnem čuvstvu, in ta žaljenja so jim bila prizadeta od državno nastavljenih uradnikov vedoma, da velikokrat z namenom, v vsakem slučaju pa z vedenjostjo justične uprave. Tu obstaja nakana v zaničevanju in zapostavljanju slovenskega jezika pri sodiščih na Spod. Štajerskem.« Tako je sodil o naših sodiščih poslanec Biankini dne 4. novembra v državni zbornici.

Postopanje davčnih oblasti. Občina Všeherom na Češkem je bila lani in letos po uimah hudo prizadeta. Čeprav so bili l. 1900 vsi pridelki uničeni, vendar se je odpisalo vsega skupaj samo 200 K davka. Letos se je zopet cenilna komisija izrekla, da so uime vse pridelki uničile. Okrajno glavarstvo pa je v Všeherom naznanilo, da bo koncem novembra prišlo v Všeherom rubit zavoljo neplačanih davkov. Češki agrarni (poljedelski) poslanci so se vsled tega pritožili pri finančnem ministerstvu. Kako pa se postopa napsoti bogatinom, razjasnil je na jednem slučaju poslanec Daszynski v državni zbornici, ko je rekel: »Ali ne znate, da je sedanjí deželní (gališki) maršal, voditelj gališkega deželnega zabora, poneverjevalec davkov? Ali je tajnost, da je ta mož, ki ima en milijon čistih dohodkov, kot poneverjevalec davkov najprej priznal samo 90.000 gld. čistega dobička in še le pozneje na prigovaranje grofa Korytovskega 200.000 gld. Torej je še vedno odtegnil 800.000 gld. obdačenju. In ta mož, ta poneverjevalec je grof Andrej Potocki, sedaj voditelj častivrednega gališkega deželnega zabora.«

Dopisi.

Iz Konjic. (Zborovanje »Katoličnega društva«.) Katolično društvo je zborovalo v nedeljo popoldne v Konjicah. V prav velikem številu so se zbrali udje, kar nam kaže, kako se naši kmetje zavedajo. Sploh z veseljem opazujemo, da se je že marsikateri konjiški okoličan vzdramil vsled obnašanja in postopanja konjiških nemčurjev.

Točno ob 3. uri otvoril prvi mestnik zborovanje. S prijaznimi besedami pozdravil zborovalce in omenil imenitnost dneva, ker so ravno ta dan pred 12. leti prišli dr. M. Napotnik, preslavni konjiški rojak v Maribor kot knezoškof. Odpošlje se jim tudi udanostna izjava društva. Nadalje predлага, da se čestita knezu Ernst Windisch-Grätz o priliki zaroke njegovega prejasnega sina Ottona z nadvojvodinjo Elizabeto. Knez se je takoj brzjavno zahvalil. Slednjič zahvalil se društvo prestolonasledniku Fran Ferdinandu zavoljo protektorata katoliških šol.

Nato podeli besedo g. Bele-tu, potoval nemu učitelju iz Maribora. Ta znani strokovnjak poduči v dobro premišljenem govoru zborovalce, kako jim je ravnati z vinogradni sedaj, ko se tudi našim krajem bliža trtna uš in se je tu in tam že prikazala. Vsi so z vidnim zanimanjem sledili govoru.

Med tem govorom stopi v krasno okinčno zborovalno dvorano č. g. drž. poslanec Žičkar, katerega so vsi s krepkimi živijo-klici pozdravili.

Po končanem podaku g. Bele-ta dobil naš velezasušni poslanec V. kurije besedo. Ker je bilo že pozno, je v kratkih pa jednatih besedah razložil stanje slovenskih poslancev na Dunaju. Omenil, kaj so že storili in kaj še nameravajo storiti naši poslanci, ako jim bude pripuščalo surovo obnašanje Vsenemcev v državnem zboru. Zborovalci so glasno pritrjevali besedam govornikov in so se mu zahvalili za to trudopolno in dolgo pot.

Še drugi bi radi spregovorili, pa ni bilo časa zaradi pomanjkanja časa. Vsprijela se je le še resolucija zaradi vsečilišča v Ljubljani, ki se je poslala držav. zboru. Ponovila se zopetno prošnja za dvojezične poštne pečate. Ob polu 6. uri zvečer je prvi mestnik z velikim navdušenjem sklenil zborovanje.

Celje. (Narodni trgovci). Žalostne razmere! Pod gesлом »svoji k svojim« brali smo pred kratkim v »Domovini« pritožbo trgovcev, da se narodnjaki ne držijo tega gesla in ne zahajajo samo k njim kupovat svojih potrebščin.

Dolžnost vsakega Slovenca bi bila, se tega gesla držati, ker se na ta način gospodarsko razvijamo in jačimo, nasprotnika pa tudi nehoti slabimo.

Ravno tako pa imajo tudi trgovci dolžnosti napram narodu. Naj bi nastavljali v svojih tvrdkah izključno slovensko osobje in bi tako dali Slovencem, s katerimi hočejo kupčevati, tudi zaslužka.

Sicer se držijo večjidel vsi trgovci tudi pri nastavljanju uslužbencev gesla »svoji k svojim«, imamo pa eno tvrdko, v katerej so v tem obziru res žalostne razmere.

Koliko nad in upanja smo imeli, ko se je ta trgovina ustanovila. In sedaj? Vodja trgovine je pristen Nemec, njegov namestnik tudi, oba slovenskega popolnoma neveča, par komijev nemčurjev, potem se le nekaj komijev in slednjič hlapcev — Slovenec. Torej tudi tukaj je Nemec gospod in Slovenec hlapec, in to je slovenska trgovina? Svetovali še bi posestniku te trgovine, da si odjemalce naroči tam kje od nemškega Gradca.

Nemci vzamejo si za uslužbence sicer nemško misleče, pa slovenskega večše uslužbence, da lažje kmete na svojo stran dobijo. V tej trgovini pa še tega ni. Ali človek more verjeti, da je to slovenska trgovina, če pride notri ter nagovori vodjo slovenski, in ta ga gleda kakor ostrmel, pa ga besede ne razume. Ali je to narodna trgovina?

Sv. Trojica v Slovenski gor. (Bela žena.) Nemilo so doneli zvonovi oni torek; pretresljivo je zvenel iz ust šestero duhovnikov in odmeval otožni »miserere«; velik pogreb se je vil od cerkve Sv. Trojice na pokopališču; glasno ihtenje pogrebcev je pa jasno pričalo, da je bela žena zopet pokosila draga, ljubljeno osebo. In resnično! Pobrala je smrt eno najbojših krščanskih žen trojške župnije, Marijo Vogrin. Ime Vogrin je vsakomur znano po celem šentlenarskem okraju. Saj je g. Anton Vogrin, mož ravno umrle žene, dolgo časa bil načelnik okrajnega zastopa, saj je ta mož še sedaj odbornik tega zastopa, odbornik posojilnice in okrajne hranilnice, in dolgo vrsto let je cerkveni ključar. In rajna njegova žena je bila ravno tako daleč poznana kot vrla žena, vzgledna, krščanska mati. Troje otrok je zapustila, dve hčerki, izmed katerih je ena učiteljica in enega sina. In ravno ti trije otroci so pravi biseri trojške župnije. Sin Aleš, star kakih 19 let, je vzgled pravega slovenskega in kr-

ščanskega mladeniča: naroden kakor oče, pobožen kakor rajna mati. Sleherni dan, po zimi in po leti, je pri sv. maši! Pri fantovski družbi je najmarljivejši ud in izvrsten pevec. Zaupno zremo na njega. Mirno in sladko je pač lahko zaspala blaga mamica, saj je svoje materinske dolžnosti tako večno in zvesto dopolnila. In taka vrla žena, ki je bila tudi odločna Slovenka pač zaslubi, da se je spominja «Slovenski Gospodar», katerega je kaj rada prebirala. Bog ji daj večni mir in pokoj, blagemu možu in dobrim otrokom Vogrinovim pa izrekamo svoje odkrito-srčno sožalje.

Od Sv. Marjetete nižje Ptuja. (Zaspanost.) Zima, ah ta žalostni jednolični čas se zopet približuje; treba je še samo, da se jug in krivec nekoliko spoprimeta ter polasata in imamo ga dovolj — snega. Kar se mene tiče, se ga po pravici bojim; imam namreč še raztrgane čevlje. Sicer pa mislim, da se zime več ali manj skoraj nikdo ne veseli, ker je pač le mrzlo!

Rekel sem, «skoraj nikdo» — toraj še se vendar nahajajo ljudje, katerim je ta ne-ljubi gost deveta briga. Pa ne mislite, da so to Bog ve kaki sibirski orjaki, kaj še, to so le Šmarječani, čisto navadni «lükariji» so to; vzrok pa, da se zime ne bojijo je ta, ker so je vajeni, ker imajo večno zimo — v narodnem oziru sem hotel reči! Res Šmarječani, jaz nočem tajiti, da ste mojstri v «lükoreiji», povedati pa vam tudi moram, da ste, kar se narodnosti tiče, pravi mrzleki, pravcati zaspanci!

Pred par leti ste si ustanovili bralno in deloma tudi pevsko društvo, ki je spočetka res tudi vzorno vspevalo. Prosim vas, ali ni bilo takrat veselo, ko so se prirejale prav pogosto narodne veselice, pri katerih ste poslušali navdušene govore, kjer so vam zveneli prijetni glasovi domačih pevcev in pevk? Kdo si upa ugovarjati, da je bila takrat pri Marjeti pomlad, da je bilo veselo?

Kako pa je sedaj! Bralno društvo smrči, veselice in petje spijo, Marječani pa kimajo.

Koliko bi se pri nas lahko doseglo! Imamo narodne trgovce, narodne gostilne, sploh ni ga, ki bi nam nasprotoval; še več — človeku res srce krvavi, če vidi, da je kmetsko ljudstvo zelo dovezetno, voljno, ki bi rado kaj izvedelo, ki bi se rado česar naučilo, pa ni človeka, da bi se ga usmilil. In poprijema se jih nevolja, zaspanost. Seveda posledice so neizogibne. Še pred kratkim se je izrazil jeden najodličnejših udov, da izstopi, če se voditelji ne bodo bolj brigali za društvene stvari. In ptujski listič — kako se ta lepo širi po naši lepi župniji! Poznam kmete, ki so sicer zelo vzgledni, a «Štajer-čev» duh jih je že popolnoma omamil.

Toraj Marječani, navdušenja vam je treba; povzdignite svoje bralno in pevsko društvo vsaj na začetno stališče in ne dremljite več!

Razne stvari.

Iz domaćih krajev.

Imenovanje. Preč. gosp. prelat Karol Hribovsek je imenovan udom deželnega šolskega sveta štajerskega.

V mariborsko bogoslovje je sprejet abiturient g. Fr. Letonja.

Iz Slovenjega gradca nam pišejo: V četrtek 14. novembra sta bila v Slovengradci poročena Alois Fiedler, inženir državnih železnic, in Vilhelmina Viertl, hčer takojšnjega tovarnarja Vincanca Viertl.

Iz sole. Na šoli Karčovina-Leitersberg sta nastavljeni kot učiteljici gospa Viktorija Lichtenwallner in gca. Mila Schreiner, kot učitelj gosp. R. pl. Kankovsky. V Laporje je prišel kot učitelj g. Anton Hribernik.

Za slovensko vseučilišče so poslale prošnje poslancu Robiču na Dunaj: Kat.-slov. pol. in gospodarsko društvo, kmečko bralno društvo, kmetijska zadruga in Hranilnica in posojilnica v Jarenini. — Nadalje je za-

htevalo slovensko vseučilišče tudi politično društvo v Šmartinu pri Slov. Gradcu in Konjicah. — Oglasila so se torej na Spod. Štajerskem za vseučilišče najprej naša politična društva na kmetih. Politična društva v naših središčih v Celju, v Ptiju, v Mariboru, kjer je mnogo razumnikov v udov, pa molčijo. To je že več kot škandal! Kadar so volitve, takrat so ta društva prava na nogah, da postavijo kandidate, kadar se je treba potegniti za narodne ideale, takrat jih nici. Priznati moramo sicer dobro voljo mariborskega političnega društva, ki je sicer naredilo naskok, a se je vsled nebržnosti v širjih krogih ponesrečil. Lahko rečemo, slovenske zahteve razumevajo se pri nas najbolj v kmetskem taboru. Za to pa vrli kmetje, vrle kmetske občine in politična društva, le vrlo naprej. Držite visoko vse-slovensko zastavo! Zahtevajte slovensko vseučilišče.

V graškem predmestju se je danes v ugodnem trenotku izmuznil isker konj sitnemu nadzorstvu svojega gospodarja ter veselo dirjal proti kolodvoru, da so mu črne grive ponosno vihrale po zraku. A po ulicah tako lepega mesta dirjati, kakor je Maribor, ni dostenjno, zato ga je policaj ustavil ter izročil zopet trdni roki gospodarjevi.

Girstmajer Francej se bo moral dne 23. t. m. zagovarjati pred sodiščem v Ptuju zaradi nekih besed, izgovorjenih v ptujskem obrtnem društву, s katerimi se je čutil naš deželni odbor razžaljenega.

Povodenj zadnjo soboto in nedeljo je naredila posebno veliko škode po Savinjski dolini. V gornji Savinjski dolini se je na več krajih utrgal oblak. Voda je podrla mostove, razrušila nasipe, podrla jezove, odnesla zemljo, poplavila travnike. Pri Celju je doseglj Savinja 6 metrov nad navadnim stanjem. Odnesla je most pri Grenadirju. Cesarski namestnik grof Clary je bil že v Savinjski dolini in si ogledal škodo.

Domače slovstvo. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izšla knjižica pod naslovom: »Kaj pa bodeš? Nekatere misli o volitvi stanu«. Spisal jo je jezuit Jakob Vrhovec v Ljubljani. Knjižica obsega 36 strani velike osmerke in razpravlja temeljito in poljudno za vsakega človeka kako imenitno vprašanje o volitvi stanu. Mnogi mladi ljudje ravnajo tako lahkomisljeno, ko si volijo stan in potem celo življenje delajo bridko pokoro zato. Ta knjižica daje prekoristne nauke vsem, ki hočejo stopiti bodisi v zakonski stan ali v duhovski stan ali hočejo iti v samostan ali med svetom samski živeti. Lepi nauki so prav spretno zbrani iz sv. pisma in cerkevnih učenikov ter pojasnjeni s primerami in zgledi iz vsakdanjega življenja. Knjižica se dobiva v tiskarni sv. Cirila po 20 vinarjev, po pošti pa po 25 vinarjev. Naročnina se lahko pošlje tudi v znamkah.

Izpite učne usposobljenosti so pred mariborsko izpraševalno komisijo v novemborskem terminu naredili za slovenske ljudske šole sledeči gospodje in gospice: Cajnko Avgust, Černej Ana, Fisolitsch Gabriela, Jankovič Alojzij, Kalschek Ana, Kukovec Elizabeta, Lebar Franc, Lukman Ivan, Majerič Marijeta, Mavrič Karl, Namestnik Anton, Osenjak Marija, Pavlič Milena, Petovar Terzija, Preskar Roza, Sajovic Terezija, Urek Ivan, Valenčak Marija in Wudler Rudolf. Nemških kandidatov oziroma kandidatinj je bilo 9.

Iz Sv. Bolfenka pri Središču se nam poroča, da se tam bližajo občinske volitve. Nasprotniki poštene slovenske, katoliške stvari so že na nogah. Zato je treba, da se zganejo tudi vsi dobri možje ter se pripravljajo na volitve. Zberimo si zanesljive, za občni blagor vnete može, ki bodo goreli za občni blagor, ne pa za domači prepir!

Podzemeljska jama na dražbi. «Jama nadvojvode Ivana» ali takozvana «Huda luknja» na Spodnjem Štajerskem pride dne 13.

decembra na dražbo. Dosedanji njen lastnik g. Ivan Vivod je po raznih okolnostih prisiljen storiti ta korak.

Okoliška šola slovenjegraška se je blagoslovila v torek dne 12. novembra. Blagoslovil jo je gospod duh. svetovalec in dekan Šlander. Blagoslovil je izvršilo na miren in dostenj način, ne pa s krikom in vikom, kakor dne 10. t. m. pri Nemcih. Naše slovensko ljudstvo je pokazalo, da je že v omiki in lepem obnašanju visoko nadkrililo nemško meščanstvo in tržanstvo!

Sentjurij ob južni železnici. Umrl je tukajšnji posestnik Josip Šolinc, star 92 let. Bil je jako bogat, imel je baje čez 40.000 gld. Vse to je bilo pri kmetih razposojeno.

Iz Gočeve pri Sv. Rupertu v Slov. gor. nam poroča vrl maledič, da še tamkaj z občinskimi volitvami ni vse gotovo. Narodna stranka je namreč vložila utemeljen ugovor proti izvolitvam. Kaj ne, gospod sekretar, naši narodni možje se ne dajo tako hitro v kozji rog ugnati, kakor kake nemčurske mevže.

Pri Sv. Barbari nižje Maribora je 12. t. m. v Bogu zaspala Marija Krajnc, posestnica v Zimici v 64. letu. Bila je izvrstna mati svojih 6 otrok, najstarejši je nadsprevodnik v Inomostu, drugi c. kr. žandar v Aflencu na Zg. Štajar., ostali so dobri posestniki, med temi eden župan v glavnem občini Koreni. Rajna je bila prav dobra gospodinja in zapustila svojim lepo premoženje. Bog se je vsmili na onem svetu, kjer lepše solnce sije, in poplačaj obilo njen velik trud.

Na Videžu pri Slov. Bistrici je izvoljen narodnim županom veleposestnik Hajšek. Živijo!

Nečuvana surovost. Pretekli teden je nekje v Slov. goricah pobiral usmiljen brat iz Grada za uboge bolnike. Nosač je imel vrečo skoro že polno. Da mu ni bilo treba težke vreče nositi k dvema od ceste nekaj minut oddaljenima hišama, vzame prazno seboj, ono pa posloni ob cesti. Ko se brat in nosač mudita v omenjenih dveh hišah, pride po cesti pekovski fant s praznim košem, vračajoč se domu proti trgu. In kaj stori podivljani fantal in zagledavši skoro polno vrečo pšenice ob cesti? Pšenico razsiplje in raztrese po cesti, potem pa urno pobere pete. Ko se vrneta brat in nosač, zapazita z neizmerno bridkostjo sad svojega truda, lepo rumeno pšenico po cesti raztreseno. Surovež pa je strahovito bežal po cesti proti trgu. In če pristavimo, da mojster tega suroveža razširja «Štajerca» in da ga surovež sam raznaša okoli, potem lahko razumemo tako podivjanost.

Usposobljenostni izpit v Ljubljani. Izkušnje za učiteljsko usposobljenost so prestate sledčeče učiteljske kandidatinje in sicer za učiteljske šole gca. Ana Zupančič v Šmartinu na Paki, za ljudske šole gospice: sestra Terezija Hanzelč v Marijanišču v Ljubljani, Leop. Hotschevar v Šmarju pri Jelšah, Roza Jelenc v Framu, Marija Jeran v Št. Jurju v Slov. goricah, Kaukler-Groschel v Ptiju, Antonija Kračman pri Sv. Lenartu pri Laškem, Fel. Mach v Šmarju pri Jelšah, Roza Miklavec pri Sv. Benediktu v Slov. gor., Pavla Schittnik na Ponikvi, Ana Bernik v Podgorju pri Slov. gradcu. Gospodje: Rudolf Kalan v Pišecah, Fran Voglar v Celju.

Sv. Jurij ob Taboru. Na ces. kr. poštnem uradu v Št. Juriju ob Taboru se je uvedla dne 16. novembra t. l. brzjavna (dnevna) služba.

Volitve v okrajni zastop slovenjegraški se bodo vrstile prihodnji teden. Slovenci, na noge! Posebno kmetje, pazite, da ne pride okrajni zastop v roke nemških meščanov! Vsak mož mora k volitvi, sicer propademo. Nevarnost je velika, da nam vzemejo meščani in njihovi privrženci okrajni zastop. Naši politični nasprotniki delajo že na vse sile, da bi dobili večino in s tem gospodarstvo čez celi okraj v svoje roke. Slovenski kmetje, ali boste to pripustili? Ali boste dovolili, da tuji gospodarijo čez vas?

Tega ne smete! Čudno, kako čudno se nam zdi, da je tudi iz pisarne dr. Kiesewetter-ja začel pihati nam nasproten veter. Njegov koncipient dr. Zirngast je najhujši agitator za nemške namene. Slovenci, odbijmo vse nakane naših nasprotnikov.

Od Sv. Eme. V nedeljo dne 17. t. m. vršilo se je pri nas blagoslovilje župne cerkve in krasne sohe presv. Srca. Jez.

Z dakovom obložena neumnost. Ljudje, posebno nižjih stanov, pogostokrat, in včasih tudi po pravici tožijo, da jim gre slabo. Pri tem pa vržejo v primeroma kratkem času, v osmih mesecih — 20 milijonov krov skozi okno. To ogromno svoto so namreč v prvih osmih mesecih tega leta ljudje zastavili in izgubili v majhni loteriji po izkazih finančnega ministra; tedaj za 1,339,000 krov več, kakor lani v tem času. Kar pa je pri tem najzalostnejše, je to, da ta denar pride ravno večinoma od revnih ljudi. Staviti tu in tam enkrat, še ni nič hudega, so pa ljudje, posebno ženke, kateri svoj zadnji kraječek zanesajo v loterijo ter ga vsilijo finančnemu ministru v žep; seveda, ta ni tako neumen, da bi si žepe zamašil. — Okolo 30 milijonov kronic na leto, to je res lep davek, in sicer davek — na neumnost.

Iz Gotovelj nam pišejo: Blagosloviljenje in otvoritev nove šole v Gotovljah se je zaradi strašne povodnji, ki se je dne 16. in 17. t. m. razlivala po vsej Savinjski dolini, preložila z dovoljenjem okrajnega šolskega sveta na nedeljo dne 24. t. m. Takrat je ob 9. uri dopoludne pridiga in slovesna sv. maša v farni cerkvi, po sveti maši je procesija k šoli in tam blagosloviljenje in slovesna otvoritev.

Srebrno poroko sta pri Sv. Kunigundi na Pohorji v sredo obhajala vzpodbudno v cerkvi in veselo v krogu svojih priateljev doma vrla zakonca Potnik-Levičnik. Gospod Jurij Potnik je član okrajnega zastopništva v Konjicah, v domači občini pa ni častne službe, ki bi je jubilarij ne bil že opravil, kratko povedano: kot mož zaveden se z vso vnemo vdeležuje hvalevrednega javnega življenja. Ljubi Bog ohrani še zanaprej pri dosedanjih razmerah njega in tovarišico mu do — zlate poroke!

V Zrečah so dne 27. novembra 1898 imeli občinske volitve. Zoper nje se je petero občanov pritožilo, pa v Gradcu se na pritožbo niso ozirali nič, pač pa so tam našli to napako, da je razpisilo volitev bilo na občinski tabli pribito preveč dni. Vsled tega so se morale vršiti dne 12. aprila 1899 nove volitve. Zoper so se štirje »Nemci« pritožili. V Gradcu se na pritožbo niso ozirali nič, pač pa so zasledili, da je razpisilo bilo za jeden dan prehitro vzeto s črne table. Davkopalčevalci so morali znovič na volišče. Tretjo krat se je volitev vršila dne 25. januarja 1900 brez Nemcev, ker se je dobrodušnim a zapeljanim prebivalcem v okolici Bohorina zdelo že prenerodno, da bi morali tlakot delati nasprotnikom kristjanstva, slovenstva in avstrijskega. Ko so odborniki že bili izbrali župana, našel se je še jeden »Nemec« s pritožbo, ker je v občinski odbor bil prišel tudi neki mladenič, pred katerim so »Nemci« imeli posebni strah. Ta mladenič je pri prvi in pri drugi volitvi bil v prvem razredu izvoljen za namestnika. Pri tretjokratni volitvi je pa neki gospodar z mladeničem menjal tako, da je med kandidati mladenič prišel v vrsto odbornikov, gospodar pa med namestnike. Z neopravičeno pritožbo se je potrditev župana zavlekla skoro za celo leto. In novi občinski odbor je začel poslovati še le nedavno. Sedaj zoper izvoljeni župan je torej občini bil predstojnik skoz šest let, ker so mu nepotrebne pritožbe podali slabe službovanje za tri leta. Tudi prav! Razmere so vzdramile dobro ljudstvo v občini Zreče.

Iz drugih krajev.

Vesel dogodek v cesarski rodbini. Nadvojvodinja Marija Valerija je dne 19. t. m.

zjutraj na gradu Wallsee srečno povila princezinjo. Princezinja je sedmi otrok nadvojvode Frana Salvatorja in njegove soprote.

Istra — Pazin. Dne 27. in 28. t. m. priredilo bo »Gospodarsko društvo« pazinsko javno poskušnjo i strskih vin. Opozarjajo se na to trgovci z vinom.

On se je premislil in ona se je tudi premislila. »Edinost« piše: Bilo je nekje na Nemškem. Bila sta mlada in ljubila sta se. Nekega dne pa je on prišel k njej z malce neprijetnim razodenjem, da je ne more vzeti. Na vprašanje njenega, zakaj da je ne more vzeti, je odgovoril on: Premislil sem se. Ona pa je začela diplomatizirati. Menila je: Če si se premislil, jaz te ne morem siliti. Ali vidiš, če me ti kar zapustiš, me ne bo hotel nobeden drugi. Pelji me vsaj pred oltar in tam porečeš ti »da«, a jaz porečem »ne«! Tako se me rešiš. On je imel usmiljenje in je privolil v to obliko ločenja. Prišel je dan, ko jo je peljal pred oltar. On je rekел — kakor dogovorjeno — »da«, ona pa — tudi »da«. Tu pa je vskliknil on: Ali se nisva dogovorila, da porečeš »ne«!? E ves — je odgovorila ona — premislila sem se!

Predsednik Krüger se preseli bržkone v kratkem v kako mesto v južnem delu Francije, ker neki ne sme več ostati na nizozemskih tleh. Angležem je bilo že davno silno neljubo, da je Krüger našel v Hilversunu tako mirno zavetišče, odkoder je izšlo v zadnjem času več oklicev na burski narod ter prošenj in prizivov na razne evropske države. Vendar so vse to celih 14 mesecev mirno prenašali, ker se le niso hoteli zameriti nizozemski vladi in njenim zaveznikom. Sedaj pa, ko jih je Botha zopet dobro nakestil, jim je pošla nakrat vsa potrežljivost in zahtevali so energično od Nizozemske, da ne sme več dopuščati, da bi se na tak način kršilo narodno pravo. Zapretili so vladi v Haagu z resnimi posledicami in teh so se Nizozemci ustrašili. Kaj neki poreko sedaj Francozom, ki se drznejo sprejeti Krügerja v svojo sredo?

Junaški Angleži. »Times« priobčuje dopis nekega civilista, ki je opazoval gibanje angleških čet v Južni Afriki. Dopisnik trdi, da angleški vojaki često pomečajo proč od sebe patron — vsak angleški vojak dobi 300 patron — ker se jim zdi pretežko nositi toliko množino patron. Buri potem pobirajo patron. Skoro vsi Buri so oboroženi z angleškimi puškami in jahajo na konjih, katero so odvzeli Angležem. Na nekem kraju je poveljujoči angleški častnik zapovedal takoj zapustiti taborišče, kakor hitro je zvedel, da se bližajo Buri. Angleži so se tako hitro umaknili, da so pustili v taboru 25.000 patron in mnogo blaga, kar je vse palo Burem v roke. Toda ta slučaj ni edin. Dopisnik je tudi doživel, da angleški vojaki na nekem drugem kraju niso hoteli počakati Burov in so se tako hitro umaknili, da so pustili na licu mesta 1000 oblek in blaga v vrednosti 8000 funtov sterlingov. Po 70, 90, tudi po več 100 Angležev se kar skupno brez boja uda, ko zapazi Bure. O tem seve časopisi redkokar kaj izvedo. Pri angleški vojaški upravi v Južni Afriki je poneverjenih več milijonov. Posebna komisija preiskuje zadevo.

Društvene zadeve.

Zborovanje slovenskih kmetov. Katoliško politično društvo za slovenjebistiški okraj bo zborovalo dne 24. t. m. v Makolah v posojilniških prostorih. Začetek ob 3. uri popoldne. Govorila bosta kmet I. Onič, predsednik društva in kmet Fran Mlakar iz Hošnice. Slovenski kmetje, pridite v velikem številu na zborovanje.

V Rušah skliče ondotno bralno društvo občni zbor na nedeljo, 24. t. m. pri gosp. Muleju p. d. Mesaru po popoldanski službi božji. — Ude in prijatelje društva vabi najljudneje odbor.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali: p. n. R. Š. 60 K, Mih. Pintarič,

posestnik v Litmerku 2 K, č. gosp. župnik Martin Medved 6 K, vesela družba v gostilni Mlinaričevi pri Sv. Trojici 5 K, č. g. kaplan Jakob Kosar 10 K, č. g. Vozlič 15 K, č. g. žup. Janez Bohanec 10 K.

Celjsko pevsko društvo vprizori v nedeljo, dne 1. decembra 1901 v dvorani »Narodnega doma« v Celju igro »Gospod nadzornik«, gluma s petjem v enem dejanju. Spisal Kosta Trifkovič. Za tem: »Ob Vrbskem jezeru«, koroška enodejanska spevoigra. Spisal Tomaž Košat. Pri predstavi svira celjska narodna godba. Začetek točno ob 7. uri.

Ob smrti g. c. kr. davčnega kontrolorja Josipa Ivančiča v Ljutomeru so darovali namesto nagrobnega venca za družbo sv. Cirila in Metoda sledeči darovalci: Sever Fran, tržan, dr. Rosina, dež. poslanec, dr. Grossmann, odvetnik, po 10 K; Razlag Erna, učiteljica 5 K; dr. Kreft, okr. zdravnik, Kukovec Ivan, tržan, Misja Anton, posojilnič. urad., po 4 K; Josip Mihalič, kaplan, Mursa Josip, tovarnar, po 3 K; Čeh Fran, učitelj, Fran Schneider, nadučitelj, Čagran Martin, urar, Kolarč, mesar, Kocuvan Matija, c. kr. uradnik, gospa dr. Grossmannova, Lenc, trgovac, Srabočan Anton, kapelan, po 2 K; Cimerman Tone, tržan, Repič Fran, trgovac, Rajh Jože, ekonom, Mavrič Karol, učitelj, Lasbacher, učitelj, Ozmeč Janko, učitelj, Brunčič Ivan, krojač, Karba Janko, učitelj, Sršen Fran, trgovac, Volovec Jakob, trgovac, Zacherl Fran, učitelj, Vršič Alojzij, trgovac, Huber Alto, trgovac, Rižnar Fran, klepar, Škrlec Marija, učiteljica, Sršen Marija, tržanka, Razlag Fran, lončar, Puconja Franc, kmet (Cven), Rajh Alojzij, tržan, Vaupotič Ivan, tržan, Fekonja Bogomir, krojač, Skuhala Peter, vpok. župnik, Ciuha Ferdo, kaplan, Magdič Fran, posestnik, Kryl Ivan, realni učitelj, Canjko Marko, kmet, Wessner Josipina, učiteljica, po 1 K; Dijak Janko, tržan, Dijak Fric, tržan, po 60 vin.; Karba Martin 50 vin.; Ludvik Anton, ključavničar, Velnar Josip, mizar, Herzog Anton, nadučitelj, Soparnik, sodar, Heric, posestnik, po 40 vin.; Fran Čeh, še kot dodatek 30 vin. Skupaj: 100 kron. — Ljutomer, dne 19. nov. 1901. — Drugi časniki se prosijo za ponatis!

Kmečko bralno društvo Gornje Šaleške doline ima na dan 24. novembra t. l. ob 4. uri popoldan v gostilni gospoda Vinko Ježovnika v Velenju svoj redni občni zbor. Dnevni red je na posebnih vabilih. Cenjeni udje in občani iz občin Velenje, Št. Janž, Št. Ilj, Škale in Št. Andrej, udeležite se tega zborovanja v velikem številu. Po zborovanju petje in prosta zabava. Gostje dobrodošli. Odbor.

Bralno društvo Sv. Martin v Rožni dolini ima dne 24. t. m. ob treh popoldne občni zbor po tem-le vsporedu: 1. Poročilo o delovanju društva. 2. Poročilo blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Govor g. Jelovšeka o živinorejji. K mnogobrojni udeležbi vabi najljudneje odbor.

Posojilna knjižnica na Frankolovem je preložila svoj redni občni zbor na nedeljo dne 1. grudna t. l. ob istem času in na istem prostoru kakor bi se bil imel vršiti v nedeljo, dne 17. t. m. Ker se je pa vsled slabega vremena zbral tedaj nezadostno število zborovalcev in ker tudi ni bila na dnevnem redu volitev izstopivših članov odbora, se določi zoper dnevi red in sicer: 1. Na-govor predsednika. 2. Poročilo tajnika za leto 1901. 3. Vplačevanje letnine in pristop novih članov. 4. Volitev članov v odbor. 5. Prosti predlogi. K najobilnejši vdeležbi vabi uljudno predsedništvo.

Slavnost mladeničev pri Sv. Benediktu v Slov. gor. se vrši prihodnjo nedeljo popoldne z raznovrstnim vsporedom. Ob polu 2. imajo samo mladeniči v cerkvi sv. križev pot. Ob 4. uri se začne slavnost v starem šolskem poslopju: 1. »Hej Slovenci«, poje zbor benedikških mladeničev; 2. Pobratimišča, pojejo isti. 3. Dr. Vošnjakova igra »Ne vdajmo se!« 4. »Domovini«; 5. »Savica«;

6. Občni zbor bralnega društva; 7. »Lepa naša domovina«; 8. »Barčica«; 9. »Sanje«, igra v petih dejanjih, igrajo samo mladenci. 10. »Slovenec sem«; 11. »Zvezda«; 12. Slavnostni govor, govor preč. gospod kapelan Fr. S. Gomilšek; 13. »Mladini«; 14. Slovensko dekle; 15. »Sv. Neža«, igra v dveh dejanjih, igrajo samo dekleta. 16. »Slovenka sem«, pojejo dekleta. 17. »Velegrajska himna«, poje mešan zbor mladencičev in deklet. — Vse je v najboljšem tiru. Upamo, da se bo slavnost dobro obnesla. Prijazno vabimo domače in sosedne mladenciče. Nasprotniki se družijo, delujejo proti nam; družimo se, dejmo tudi mi. »Ne dremajmo zaspani — Sovražnim narodom prodani!«

O d b o r.

Šaleška čitalnica v Šoštanju ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 1. grudna ob 3. uri popoldan v hotelu »Avstria« v Šoštanju s sledenim dnevnim redom: Odborenje računa, volitev in slučajnosti. K obilni vdeležbi vabi

o d b o r.

Cerkvene zadeve.

V Hajdini pri Ptiju se je na Martino nedeljo blagoslovil nov križev pot. Slovesno blagoslovjenje so izvršili milostljivi gosp. prelat, kanonik Karol Hribovšek in v ganljivem govoru položili vsem stanovom na srce lepih naukov in opominov. Potem so pa milostljivi g. ptujski prošt Jože Flek služili slovesno sv. mašo ob azistenci č. gg. sosedov. — Križev pot je v gotičnem slogu kaj lepo izdelan. Krasne slike in kiparska dela je oskrbel in vsa v svojo stroko spadoča dela izvršil g. Alojz Šket, pozlatar v Mariboru, v tako občno zadovoljnost, da moramo tega gospoda vsem cerkvenim predstojništvom kar najtopleje priporočati.

Nekaj o štolnini. Kaj radi se zadirajo naši za vse »dobro« vneti liberalci, nemškutarji in socijalni demokratje v »farško bisago«, ki je po njih mnenji nenasljiva. Zelo na poti jim je posebno štolnina v katoliški cerkvi. Tu hočemo našim bralcem podati, kako visoko štolnino morajo plačevati protestantje, za koje se liberalci zadnji čas tako vnemajo. Presbiterij protestantske cerkve v Ašu je dne 1. aprila 1901 določil ta-le red: Za krste je plačati štole v I. razredu 30 K, v II. razredu 20 K, v III. razredu 10 K, v IV. razredu 6 K in v V. razredu 4 K. (Pri nas se pri krstih nič ne zahteva, le v ne-

katerih krajih daje ljudstvo prostovoljno malo darilo.) — Za oklice: I. razr. 40 K, (gospod profesor Grmek od Sv. Lenarta, berite in strmite!) II. razr. 30 K, III. razr. 15 K, IV. razred 10 K, V. razr. 6 K. — Od poroke: I. razr. 40 K, II. razr. 20 K, III. razr. 10 K. IV. razr. 5 K, V. razr. 1 K. — Od pogrebov pri odraslih: I. razr. 200 K, II. razr. 150 K, III. razr. 60 K, IV. razr. 40 K, V. raz. 20 K. (Pri nas se ubožci zastonj pokopljajo.) Od otroških pogrebov: I. razr. 30 K, 2. razred 20 K, III. razr. 12 K. Pri otroških pogrebih se v vseh treh razredih zvoni samo z enim zvonom. Temu redu dostavlja neki socijalni demokrat: »Kar se tiče V. razreda je ta dolochen samo za reveže in berače. Skoro vedno se rabi le II. in III. razred. Iz tega se vidi, da znajo protestantje stokrat bolj dreti ljudstvo kot katoličani. Kar pri nas stane jedenovec, stane pri teh ljudskih osrečevalcih več kron.« Tako piše neki socialist! Mi se strinjam deloma z njegovo pisavo, nasprotnikom pa svetujemo, naj se odslej v svoji preveliki skrbi za ljudstvo zaganjajo v protestanski presbiterij, ne pa v katoliško cerkev.

raste hitreje, pa se vendar pri izročitvi včasih nekoliko poceni — vzlič temu pa ostane temeljna cena koruze trdna, ker je izvoz bolj ali manj gotova stvar.

Trgovina s Severno Afriko. Kraljeva ogrska pomorska plovstvena delniška družba »Adrija« poroča trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da bodo njene ladje v pričetku januarja prihodnjega leta začele voziti iz Trsta in Reke redno vsake tri tedne v Severno Afriko, dotikajoč se pristanišč: Messina, Palermo, Tunis, Algir, Oran, Malaga, Gibraltar, Tanger, Casablanca, Mazagan in Mogador; iz Mogadora nazaj grede pa: Mazagan, Tanger, Gibraltar, Malaga, Oran, Algir, Palermo, Messina in Catania. S tem prometom se odpre domači trgovini deloma novo odjemno ozemlje. Družba izreka nado, da se bodo interesentje živahno posluževali te proge, in javlja, da dajejo njene agenture v posameznih lukah domaćim trgovcem rade volje vsakršna pojasnila. Izvozni predmeti, ki bi se po informacijah družbe v Severni Afriki in Južni Španiji prav lahko izpečavalni, so: v Tunisu: izdelki oblačilne industrije, lišči, veterinarski preparati, parafinske sveče, steklo in porcelan, pohištvo, poljedelski stroji, emajlirana posoda in papir; v Algiru: les, moka, sočivje, spirit, lončarska roba, bombaževina; v Oranu: stavni les, fesi, kovinski izdelki, pohištvo, emajlirana posoda; v Malagi: blago iz bombaža vsake vrste, železo in drobnina, stroji, les, doge za sode, sveče in papir; v Gibraltarju: živila; v Maroku: parafinske sveče, žreblji, žični cveki, cement, oljnate barve, varnostne vžigalice, sladkor, moka, les, sukneno in volneno blago, saten, rdeči sukanec, pivo, ponarejeni lišči, steklo in steklena roba, spirit, pohištvo iz upognjenega lesa, gotova obleka, svetiljke, kuhinjsko orodje in papirnato blago. V našo državo bi se lahko uvažalo: iz Algirja: lan, pomladanska zelenjad in zgodnje sadje, ovčja volna, rogoviti fosfat in morska trava (Crin d' Afrique); iz Orana: morska trava, strojarska skorja, zgodnja zelenjad, datlji in kože; iz Malage: južno sadje, olivno olje, vino malaga in svinčena ruda; iz Maroka: volna, vosek, gumi, datlji, fino olivno olje in nojeva peresa. Družba poroča, da je vozne cene nastavila kar najmanjše in da že sedaj postreže z najugodnejšimi zaznambami.

Loterijske številke

Trst	16. nov. 1901.	32, 39, 27, 76, 25
Linc	< > .	59, 33, 6, 5, 19

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanja objava 45 v.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnštvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Hiša v Studencih z vrtom, vodnjakom in kletjo, blizu sv. Jožefa, se takoj proda. Naslov pri upravnštvo. 484 10—8

Lepo posestvo se s proste roke proda v Logarovcih župnije Sv. Križa na Murskem polju. K posestvu spada dobro opravljena delavnica za usnjarski obrt, koja se tukaj lahko z velikim pridom izvršuje. Natančnejši pogoj se izvede pri lastnici Matildi Veselič v Logarovcih. 565 3—1

Lepo posestvo, katero meri 3 orale, sadonosnik z lepim sadnim drevjem, dobre njive, se proda. Pripravno je za gostilno, ker je samo 10 minut od cerkve oddaljeno, ali pa za kakšnega samca. Jurij Mulec, Sv. Trojica v Slov. gor. 570 3—1

V najem se išče.

Hišo za trgovino želim vseti v najem. Ponudbe blagovolijo se poslati pod: A. S. 21. poste restante Ljutomer. 568 2—1

V najem se da.

Prodajalnica s krčmo vred pri farni cerkvi v Mariborski okolici se da v najem. Prevzeti je blaga za okoli 1000 K. Oglasila na: »Rozmarin«, poste restante Maribor. 561 2—1

Proste službe.

Postranski zasluzek, trajen in rastot, ponuja se spoštovanju, deloljubnemu in stalno naseljenemu osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod »1.70 Gradeč«, poste restante. 222

Orgljarska in cerkov. služba se takoj odda v Stranicah pri Konjicah. 553 3—1

Izurjen organist, ki je tudi v cecilijskem petju izvezban, išče službe kot organist in cerkovnik. Naslov in spričevala pri upravnštvo. 571 3—1

Zahvala.

Vsem mnogočastitim gospodom duhovnikom, prijetjem in znancem našega nepozabnega brata gospoda

Pavla Hrovat,

župnika v Št. Petru pri Savinji,

kojega so 14. t. m. spremljali k zadnjemu počitku, zlasti milostlj. g. opatu celjskemu Frančiku Ogradiju, ki je rajnemu govoril nagrobnico in za njega opravil slovesno sv. mašo, izrekamo tem potom svojo prisrčno, iskreno zahvalo ter prosimo, da rajnega ohranijo v dobrem spominu in se ga spominjajo v svojih molitvah.

Sv. Peter pri Savinji — Krašnja na Kranjskem, dne 18. novembra 1901.

Franc, Jernej, Matevž Hrovat,
bratje.

Slovenči!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

M. E. Šepc,

trgovec v Ormoži,

priporočam svojo veliko zalogu

manufakturnega in špecerijskega blaga

kakor železa vsake vrste. — Posebno še opozarjam slavno občinstvo na mnogovrstno izberbo sukna, različne barhente, tkanine in platna, odeje, koce, volnene, suknene in svilne robce itd. P. n. občinstvo vabim, da si pri nakupu za jesen in zimo ogleda mojo trgovino ter se prepriča o posebno ugodnih cenah.

Z velespoštojanjem

543 — 4

M. E. Šepc.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznaniti vsem posestnikom vinogradov, da bom imel koncem tega leta in prihodnjem spomlad veliko množino na suho cepljenih trt, različnih dobrih in čistih vrst cepljenih na Riparijo portalis in Rupestris Montikolo, in sicer:

15.000 Laški rilček — (Wälschriesling)	500 Burgundec beli (Burgunder weiss)
5.000 Žlahntina — (Gutedel)	500 Burgundec črni (Burgunder blau)
5.000 Traminca — (Traminer)	500 Zastavica rudeča (Zirnfadler)
2.500 Mali rilček (Kleinriesling)	500 Silvanec zeleni (Grüner Sylvaner)
1.000 Tantovina ali Trunta	300 Šipon rumeni (Mosler gelb)
500 Lipovšina bela — (Ranfol weiss)	200 Kavčina črna (Kölner blau)
s k u p a j 31.500	

Vse te trte so dobre rasti, lepo zarašcene in dobro ukoreninjene ter jim je cena:

I. vrste 180 K	1000 komadov
II. vrste 120 K	1000 komadov
I. vrste 19 K	100 komadov
II. vrste 13 K	100 komadov

Oglasiti se je vsaj do 15. januarja prihodnjega leta pismeno ali ustmeno pri

Antonu Slodnjak,

499 8—7 trtnarju pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

pošta Juršinci pri Ptaju.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 480 gld. **Benedikt Hertl**, grajsčak, **Golič** p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobri pri Al. Quandest, gosposka ulica, Maribor.

Lesene rakve

lepše, boljše izdelane in cenejše kakor drugod **prodaja**

F. WOLF,

pokopalni zavod v Mariboru, Tegetthoffova ul. št. 18
548 12—4 in Blumengasse 12 in 14.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono. Urednik F. S. Šegula. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Slovenska tvrdka!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster
863 19—18 v Celju
Nova ulica štev. 11.

Delavnica mramornatih altarjev ter drugih umetnih kamnoseških del. Cez 200 nagrobnih spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovejših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

• • • • Lastni kamnolomi. • • • •

Postrežba točna.

Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsa, ječema, koruze itd.

Novo!

Ugodnosti: prihranje semena, jednakomerne in hitro sejanje.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Posebno se priporoča za gorate kraje.
Zelo po ceni in trpežna.

Echinger & Fernau

454 25—6 Dunaj XII, Neubaugürtel 7—9.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj v Mariboru.

24—13 — v Mariboru se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Letos Miklavška nedelja prva adventna ne druga. — Brezno na koroški železnici. 567 2—1

KUVERTE

s firmo pripravlja tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Napisnik učencev,

519 v platno vezan priporoča

tiskarna sv. Cirila

veleč. g. katehetom.

Cena: za 280 do 320 učencev 90 vin., za 400 do 480 učencev 1 K 10 vin., za 480 do 560 učencev 1 K 20 vin.

Naznanilo licitacije.

565 1—1

Anton Mlakar, posestnik v Leskovci hiš. štev. 1, (Haloze) bode

v torek, 26. novembra t. l.

po licitaciji prodajal razne premičnine, kakor: govejo živino, vozove, pluge, brane, krmo, slamo, koruzo, več polovnjakov vina in jabolnice.

Kar kdo izlicitira, mora sproti plačati in odpeljati.

Licitacija se začne ob 10. uri predpoldne in se bode sledče dneve nadaljevala, če treba.

V Leskovcu, dne 18. novembra 1901.

Obriše na zahtevanje izdelam takoj.

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

Ostanki od sukna 40 do 50% cenejši!

Pri nakupovanju 464 11 manufakturnega in suknenebla se opozarja na tvrdko

Novozidani prodajalnični prostori I. nadstope

Sukno za prevlako pohištva, preproge, odeje, koci, robci, zaloge belega damasta, tkanine in platna. — Najnovejše sukno za oblike in barhenti. Na drobno in na debelo.

Zelo nizke cene.

Worsche & Deu pri "škofu" Maribor Gosposka ul. št. 3, Maribor

Odeje iz atlasa in satina izgledajo kot svila 3.90 gl.

564 1-1

Oklic.

A 468/01
21

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru naznanja:

Na predlog dedičev se še enkrat dovoljuje **prostovoljna sodnijska dražba** v zapuščino, dne 19. aprila 1900 v Tepsovi umrlega posestnika Janeza Fluherja, spadajočih posetev na podlagi od zapuščinskega in varstvenega oblastva dovoljenih dražbenih pogojev in se bode vršila

dne 26. novembra 1901,

ob 11. uri predpoldne tuuradno, I. nadstrop., soba št. 4.

Popis, vsled katerega se ceni: hiša, gospodarsko poslopje in zemljišča (tudi vinograd) v velikosti 6 ha 15 a, vl. štev. 18 d. o. Tepsova na 5536 K 97 v, travnik, vl. št. 19 d. o. Tepsova, v velikosti 6 a 33 m² na 75 K 96 v, posestvo vl. št. 20 d. o. Tepsova (gozd, pašnik, vrt in njiva) v velikosti 68 a 01 m² na 624 K 10 v, potem zemljeknjični izpis in dražbeni pogoji so tuuradno v I. nadstropju v sobi št. 4 na pregled. Po določilu dražbenih pogojev se bode najprej izklicalo celo posestvo za 67771 K 81 v in če vsega skupaj nikdo ne kupi, bodo se posamezni deli za ali čez izkliceno ceno največ ponujajočim oddali.

Vsek ponudnik mora vložiti pred dražbo v roke dražbenega komisarja kot vadij jedno tretjino izklicne cene v gotovini, v posojilničnih knjižicah ali v državnih papirjih po zadnji kurzni vrednosti. Kupci posameznih delov morajo polovico kupne cene (vračunši že izplačani vadij), katera se bode od dneva dražbe po 5% obrestovala, v treh mesecih, ostalo v teku šestih mesecev po dražbi tuuradno vložiti.

Zastavne pravice upnikov ostanejo neizpremenjene brez ozira na kupno ceno.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru, oddel. V.,
dne 14. novembra 1901.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinjejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevodenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike. Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

več jajec po zimi? 562 9-1

več in boljsega mleka?

kmalu debele, lepe svinje?

zdrava, dobro rejenata leteta?

moč, trpež, uprežno živino?

potem primešajte h krmu

● Barthelovo krmilno apno ●

in nikdar vam ne bode žal,

Navodila razpošilja zastonj
M. Barthel & Co., Dunaj X

Prodajalnice v Mariboru:
M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc
Franež, Josip Kavčič, S. Novak,
Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

Razglas.

Pri okrajnem zastopu šmarskem je oddati

službo okrajnega živinozdravnika

z letno plačo 1200 K.

Ponudniki morajo svojo sposobnost dokazati z verodostojnimi spričevali in morejo biti popolnoma veči slovenskega, oziroma sploh slovenskega in nemškega jezika.

Ponudbe do 15. decembra t. l. podpisanimu okrajnemu zastopu. — Vstop dne 1. januvarja 1902.

Okrajni odbor Šmarje,

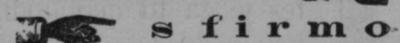
557 2-2 dne 6. listopada 1901.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.

Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne uradne pečate kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru